

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010155
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714010155.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

G. V.nar. XX.XX.XXXX v X. B., trvale bytom F. X., prechodne bytom X., F. R. XXX/XX, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/33/2014 zo dňa 08.10.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný G. V. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., pretože hoci bol ako otec dvoch, toho času už plnoletých detí V., A., nar. X.X.XXXX, študentky Q. K. B. a L., nar. XX.X.XXXX, študentky Q. R. V., povinný podľa Zákona o rodine prispievať na ich výživu po 132,76 Eur mesačne na obe deti spolu, na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 8C/873/1996, zo dňa 22.4.1997, právoplatného dňom 21.5.1997, vždy do 15. dňa v mesiaci, do rúk matky detí T. V., bytom X., Z. Q. č. XXXX/XX, túto povinnosť neplnil vôbec, ani v mieste bydliska detí v X., ani na inom mieste a úmyselne sa jej vyhýbal tak, že aj keď bol živnostníkom na základe živnostenského oprávnenia zo dňa 1.8.2001, s predmetom podnikania - zemné a demolačné práce a iné, nepodnikal tak, aby dosahoval zisk a mohol tak platiť pravidelne výživné na dve deti, v kritickom období nebol evidovaný na príslušnom úrade práce, dávky a príspevky v hmotnej núdzi nepoberal, neboli mu vyplácané ani dávky sociálnou poisťovňou, čím mu za obdobie od decembra roku 2009 do konca septembra roku 2014, s výnimkou obdobia od 16.2.2010 do 16.12.2011, kedy vykonával trest odňatia slobody v inej trestnej veci, a z odmeny za vykonanú prácu mu boli vykonávané zrážky titulom výživného, v celkovej výške 472,84 Eur, vznikol dlh na výživnom vo výške 4.306,52-Eur, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T/50/2009, zo dňa 16.11.2009, právoplatným dňom 2.12.2009, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a tento trest vykonal dňom 16.12.2011.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia §§ 38 ods. 2, ods. 4, 37 písm. m) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 36 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine a treste. Obhajca taktiež namietal procesný postup

súdu prvého stupňa, keď na hlavnom pojednávaní nevy počul dospelé dve dcéry obžalovaného. Namietal tiež tú okolnosť, že obžalovaný spáchal predmetný trestný čin úmyselne. Pri určovaní trestu súd prvého stupňa nezohľadnil všetky okolnosti prípadu, keď vyživované osoby sú už plnoleté a obžalovaný má ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Považská Bystrica. Poukázala predovšetkým na to, že obžalovaný za rovnaký prečin už bol trestne stíhaný a uznaný vinným, naposledy v roku 2010, pričom z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený 16.12.2011. Uloženie iného ako nepodmienečného trestu neprichádza do úvahy, pretože obžalovaný sa predmetného trestného činu dopustil bezprostredne po vykonaní trestu odňatia slobody za taký istý trestný čin. Prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca poukázal aj na tú skutočnosť, že pri uznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. došlo k dvojitému pričítaniu, pretože predchádzajúce odsúdenie je aj znakom predmetného trestného činu. Obžalovanému preto nemal byť uložený trest odňatia slobody zvýšený podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol na verejnom zasadnutí odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

K namietanej procesnej chybe v tom, že súd nevy počul dospelé dcéry obžalovaného o výživné ktorých ide, senát odvolacieho súdu uvádza nasledovné. Podľa § 272 ods. 3 Tr. por. súd môže odmietnuť vykonať dôkaz ak ide o okolnosť, ktorú možno zistiť inými dôkazmi. V tomto smere neplatenie výživného obžalovaný jednak sám doznal, pričom táto okolnosť je dôkazne potvrdená najmä výsluchom T. V., matky detí obžalovaného (A. a L. V.), k rukám ktorej bol obžalovaný povinný platiť výživné.

Vyživovacia povinnosť obžalovaného pritom nepochybne trvala aj po nadobudnutí plnoletosti jeho dvoch dcér, pretože tieto sa sústavným vzdelávaním pripravovali na svoje budúce povolanie. Ak tieto deti by si aj príležitostne „zlepšovali“ prácou za odmenu svoju životnú úroveň (tvrdenie obžalovaného), táto okolnosť nemá vplyv na právnu kvalifikáciu ani trest. Práve neplatenie výživného obžalovaným ich zrejme mohlo viesť k aj takémuto zabezpečeniu svojho živobytia.

Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia a právne závery v odôvodnení rozsudku správne a riadne odôvodnil. K namietanej subjektívnej stránke senát odvolacieho súdu navyše dodáva, že s trestnou činnosťou neplatenia výživného má obžalovaný „skúsenosti“ už z predchádzajúcich trestných stíhaní, a teda ani subjektívna stránka konania obžalovaného v podobe úmyslu nie je pochybná.

S námietkou obhajcu obžalovaného na verejnom zasadnutí týkajúcou sa dvojitého pričítania predchádzajúceho odsúdenia v neprospech obžalovaného je potrebné uviesť nasledovné. Z ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák. skutočne vyplýva, že na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu sa neumožňuje okrem iného prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť. V tomto prípade skutočne právoplatné odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/50/2009 zo dňa 16.11.2009 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. je súčasťou skutkovej vety prejednávaneho rozsudku a použitej právnej kvalifikácie podľa § 207 ods. 3 písm. c) Tr. zák. - predchádzajúce odsúdenie za taký čin. Napriek tomu je však rozhodnutie súdu prvého stupňa o priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. správne - bol už za trestný čin odsúdený. Obžalovaný bol pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti odsúdený nielen vyššie uvedeným rozsudkom, ale aj ďalšími odsudzujúcimi súdnymi rozhodnutiami Okresného súdu Považská Bystrica.

Predmetná priťažujúca okolnosť teda nevyplýva z odsúdenia uvedeného v skutkovej vete odvolaním napadnutého rozsudku, ale z iných odsudzujúcich súdnych rozhodnutí (Okresný súd Považská Bystrica sp. zn. 1T/221/06, 1T/71/10). K dvojitému pričítaniu teda nedošlo a zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. je preto zákonné a správne.

Senát odvolacieho súdu sa súčasne stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že na prevýchovu obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody o 8 mesiacov vyšším ako je upravená dolná hranica trestnej sadzby (28 mesiacov - 36 mesiacov). Obžalovaný už bol vo výkone trestu odňatia slobody za rovnaký trestný čin, ktoré tresty sa minuli účinku. Obžalovanému mal byť inak správne uložený trest odňatia slobody dokonca pri hornej hranici trestnej sadzby odňatia slobody (5 rokov). Neuloženie takéhoto trestu je odôvodnené okrem iného aj tou okolnosťou, na ktorú obžalovaný poukazoval vo svojom odvolaní - že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.